אנית אנגליה שהבואנה לקבל את תפוחי הזהב מאנורהם. ובעבור זה בונים חברי האגדה מחסן גדול על חוף הים, יעל המחסן בונים בית גדול לבית סוכנות והם מקוים כי ע״ז לא יהיו עוד עכובים במשלח פרוחיהם ויתרבה מספר החברים.

עוד אגודה כללית נתיסדה מבעלי פרדסים לעת עתה יש בה שבעה בעלי גנים.

— ביום א׳ דחוה״מ חגגו תושבי עירנו את חג יום הולדת מלכנו ואדוננו השולטן ר״ה ועל אדמון הצבא ועל מגדל שענן העיר הורמו דגלי ממשלתנו, וגם על כל בתי ציבור הממשלתית הורמו דגלים לכבוד היום, והתזמורת של אחינו השמיעי קול מנגינותיהם בהסיורא ובארמון הצבא.

— בית הדואר האוסטרי שלח לכל הלקוחות שלו מודעה עיד החזלה במחיר המשלח *).

— הרה״ג יעקב יצחקי מעיר דרבנט בא לעירנו. הרב הזה כהן שם בכהר הרבנות הישע ושלשים שנה את כתר הזה לבש בעת היותו בן י״ט שנה, במקום אבי שכתן שם בתור רב. הוא אחד מגדולי הרבנים שמצאים שמה בקוקז, גם יש לו אות בכבוד מקיסר אלכסנדר השלישי בעד הקריותיו בקרקעיות היהודים ההרריים שלפי דעתו המה מעשות השבטים. הוא לאמי נלהב, חיבב ציון. בחיה״ם נמר הרה״ג קניית הקרקע, אלפים דונם שם שקנה סגאולה בבאר סלים, בין רמלה ואבר חנין, ליסר שמה מושבה חדשה אשר בשם „באר יעקב״ תקרא. עשרים משפחה הבואנה מעיר ולהתישב על אדמה זו. ובתובן נחשבו גם חמשה בנוי של הרה״ג הרגילים בעבודת הכרמים, כי יש להם כרמים בקוקז.

— בית החולים בעירנו ערך בחודש״ם מנגינה בהטיל „קטיניץ״ והתכנסה היתה בערך אלף וחמש מאות פרנק. מזה הוצאות חמש מאות פרנק והשאר לבית החולים באלף פרנק.

— דר׳ מורוב בא לבתן במשרת מנהל ביה״ם לבנות בעירנו.

— כימי החג נרבקו מודעות חדשות בכל יום. מבתי הספר, תשונים כל אחד ואחד פרוסם ומחולל את בית ספרו.

— התית ״התחדר של „האחיה״ תתאחדו והנני מקיים כי ע״י זה יצעדו שני המפעלים החשובים צעד גדול בהתנון.

— ביום הראשון של החג נאם דר׳ זלינגר נאום נעלה בעברית, הרב דר׳ זלינגר מאונגריה הוא אחד מאחינו המצוינים, הוא אחד מחובבי שפתנו, המיר מדבר רק עברית, וגם היא שהראים והחרדים. תוכן הדרשה היה: התחיה מה שיש הדרישות על אדם אידיאל היהודות.

המבשר.

ב מ ב ל כ ה.

קונגרס שמרינה. נעשו שנויים בחקים בדבר המסדר [illegible] שרה. החק החדש נתקים בארדה מלכותי.

העתון צנעא, הוא העתון הרשמי של מרינה תימן, כי שבו התימן שמנה וארבעים שיחים שבאו לעיר להנות את אמון רוחם לכסא המלכות, ויועדו יחד [illegible] הממשלה, ויקבלם המפקד העליון של הצבאות [illegible] אחמד פיאות פשא, במעמד כל שרי ופקידי [illegible] לם לבושים כבדי השרד ובמקם גדול ובמעמד [illegible] העיר, ויעידו השיחים להקהל כי הדר השלטון מלא [illegible] להביא ברכת שלומו ורצונו אל עם תימן.

[illegible] הפרסמה הודעה רשמית בהעתונים החדקים, כי [illegible] המרכז של מדינת הממלכה יפתחו בתי מדרש עליון [illegible] להכנת המשפטים, כמו בית המדרש שבקונשטנדינה. הראשון [illegible] תח בעיר סאלוניקו.

אזמיר. עבר דרך פה כרין ארמונד די רוטשלד על [illegible] צונתו בליית אשתו הברונית ובתו. ברין ארמונד [illegible] ר את בנין החדש של בית חת״ת ותמה מאד כי לא נמצאו [illegible] ומר נדיבים אחדים שנרבו הסכומים הנצרכים להגדיל [illegible] ית ולשכללו לפי צרכי המקום. גם בקר את בתי הכנסיות [illegible] ראשי העדה באו לברכו בשם העדה, ונדב הברון [illegible] לות אלפים פרנק לבית החולים ולצרכי העדה.

אלכסנדריה ע״א תשרי.

[illegible] ת תשובה דרש בבוד רבנו הגדול מהרה״ג אליהו [illegible] חזן בביו כנסת „ודרוש אחר קריאת התורה, את דרושו [illegible] ל שנ״ת תש״ז בנתוב.

בשבו״ העבר התיצבו אחדים מחברי יער אגודת „אחות [illegible] ר״ לפני בוד רבנו הגדול הרה״ג אליהו חזן, להודיע [illegible] רשו אדות יסד החברה ומטרותיה. ויואל בבוד [illegible] בנו ו תנות א׳ שמתיתי ולברכם כי יצליחו במפעלם להפיץ [illegible] ת הרשכלה כ״ כ בני הנעורים. ויבקש מחברי הועד כי [illegible] ישרוהו לחזר ר״ יציא לפעל את החלמתם בדבר פתיחת [illegible] ״שעריי יער״ ב [illegible] ר״ ה. ויבטח את עזרתו להבלית זו.

— משפחות רבות מהגרי קוקבלנקה מטרוקו באות בכל [illegible] ים לעירנו, בית הכנסת אירחים מלא מחן, הערה מספקת [illegible] ״ים.

[illegible] ״ מתרי נרבקו מודעות בכל בתי הכנס [illegible] ים, בנין המסלה יעיר ויעיר, כי בהסכת [illegible] ״ יסני הבנק ביום ד׳ י״ח ספטמברי. גם [illegible] ״ הידעה כזו.

[illegible] ים היה שקט גדול ברחובות אלכסנדריה, [illegible] דים אינו כ״כ גדול לפי מספר יתר היהודים מעריבים לחמשת ועשרים אלף, [illegible] בולמת היתה שביתה היום הזה ברחובותינו, [illegible] תן, אין מסחר, אין עסק, גם כשוקים וברחובות [illegible] ״ ידעו מבתי הדואר בירושלים.

לפרסם מעיר הצילה שני מפנים אוריים שהיו תלויים בחבלי הבדור באויר.

ברלין. האלוף פון בילוב ילוה את וילהלם קסר להנגליה.

הרשענא רבא.

(הצורה הזה הגיענו מאחר מבחורי הישיבה והשבנו כי נתן נתן משנ מהמשמה המתיה בפוחם, גם רמי הרגשתי והבשרונות הקבוריים תחת מפפלי הישיבות, בסקום שמאות צעירים בסבחר שנותיה מבלים את שיהם לריק).

מכל מועד וחג לא אתענג בעל חג המוכות: האתרוג הלולב, העבות, ההושענות והתקעות כאחד! לא אדבר על העונג בעת הסכנות לכל אלה. עשיית הסכה ושת נכנים לתוכה מעט גוי לגאיתה ולישתה, וכל אשר נחלה בה מזמרת הארץ: שבעת המינים, אתרוגים, תפוחים, רמונים וזלמונים... יכחירת האתרוג המהודר וקנית הלולב. והתפיש אחרי ערבות, כמה שירה בכל אלה! ואגרה הערבות יהריו „בדי שיתראת יפה״, גם קניות ההושענות ולאגדן בחיצי לולב, לשרותן במים ואחרי כן.... לשאתן בגאות לבית הכנסת!...

הושענות! עליכן רק עליכן אמרר בבכי: מה שסותרים את הסכה לא לחרפה יחשב לה, כי היא הבנה בשנה הבאה בבתחילה, וכל קרש וקרש על מקומו יבואו. גם האתרוג לא ייבל להתאונן על גזרלו, כי פטמתו תנשך מכל אשה הרה, יען סגולה במוחת היא זו להכלי לידה, וכלו ירוקה בדבש ובצוקר ותיה למאכל ראוי להנתן על שלחן המלכים, והלולב יגנו לשנה הבאה.

אבל ההושענות, את! למה כך אחריתן?

הושענות ירוקות, לחות ופורחות, נושאים אותן לבית הכנסת ושם ישברון בהחביטות בתוכחל עד שלא ישאר שריר ופלט. למה? מה חטאו? ומדוע מפלתן נוראה כל כך?

בהושענה רבא זו עת ישבתי בחוץ תחת כפת השמים לחכות להרגנו.. שבו יבקעו השמים, ראיתי... אלף אלפי מלאכים ושרפים אוחזים בידיהם בני אדם נאגדים בהושענות וחובטים בם על ימין ועל שמאל. שאלתי למלאך אחד שעמד ממון אלי:

— מה זאת כל אלה אשר אנכי רואה פה?

— ומה זה לא תבין. אדם אויל—ענה לי המלאך בצחוק מלאכי.—כל אדם נמשל לעשב השדה, לעלים, לפרחים, לחציר, ואנו חובטים בכם כמו שאתם חובטים בהענגם אשר אתם קוראים הושענות, והרי הנכם כלכם לנו כהושענות חבוטות.

— מלאך קדוש! ענגתי—אקבור אד אשתי. אם אבין מליך, איך יתכן לבני אדם שם „הושענות״ ועוד „הושענות חבוטות״?!

המלאך פתח את פיו ויצחק בקול אדיר וכמעט שנתחרשתי.

— כן אדם נבער מדעת!—ויתבבן בכנפיו ונעלם.

* * *

כשהתבוננתי אחרי זה לחיי דיומם של ירושלם וכל אנשיה ונשיה, ראיתי בעינים אחרות, צדק המלאך. רוב האנשים ראויים להשם הזה: רבים, חלשים, בלי צורה וגון, וכל חייהם הבל ואינם מועילים לשום דבר.

— האשה חיפה? שערותיה הרכות הכרכבות, על ראשה מנבעת, על המנבעה אזנה, לחייה הורדות והמאירות, שניה מרגליות ועוד... חשבתיה לשושנה פורחת באבה! אבל כל אשר עליה לא שלה המה. השערות הופות, השרד על לחייה, שיניה הלבנות הכל הוא מעשה פלאים, והיא נופה—הושענא [illegible]!

או ע״ העלמה הישבת שם על יד איש צעיר. אשר לוחש לה דברי אהבה והיא מראה לו פנים כתינוק נקי מכל אשמה. ינסה נא הבחור לסוב סביב חצרה ובשבונתה. יפגשנה ולא יכירנה ויבוא יום ויזכה כי היא—הושענא חבושה.

וזה האיש עב הכרס יקרא מנכבדי העיר וכלם יכבדוהו ויורכים את כספו ווהבו לאלפים ומאמינים לו בלי גבול, אבל עוד מעט יקרא להם הפסוק „ישקני״ כי מעליו הרעים רבו משערות ראשו ומה יהיה אז, אם לא [illegible] חבושה?

* * *

ואיקץ... ואפתח את עיני... והנני יש[illegible]

האכן אצל ביתי... ואבים למעלה...

— הבל אבר!... הבל אחריתי, הבל ס נ[illegible]

[illegible]

לחברי אגודת ניגע כפים.

עומדת עתה על הפרק שאלה חשובה בדבר [illegible] בעד אגודתנו.

השאלה הזאת הביאה לידי מסקנים באגודתנו ובמעמד שלנו [illegible] פעמים אחדות את קנית הקרקע.

כי יש שתי דעות, באיזו קרקע ראוי, בקרקע שמחירה קטן ואפשר לקנות בעד כל חבר במחיר פחות או יותר מעצור מספר אמות יותר גדול, ורק שהא בסובן פחות קרובה לעיר, ויש שנותים לקנות קרקע בסחיר גדול בשביל שהיא מעט יותר קרובה אל העיר אף כי הם יודעים שיהיה צריך לתת בעד כל חלק סכום הגון, ושמת הקרקע יהיה פחות מאשר של הקודמת.

ובשביל לשים קץ לספק הזה ולנסר את ענין הקנית החלטנו מכתבי האגודה לקרא את חברי האגודה לאספה כללית כדי לשמע דעות הנאספים החלטה ברורה בענין זה.

חנני מבקש אמא רשות מאת אדוני העורך לתת לי מקום בעתונו הנכבד לבאר לחברי האגודה את ערך ותשובות השאלה הזאת

לא היה השאון הדתדרי, התמולה הרגילה. יהודים צמו והתפללו בבתי כנסיותיהם, ולא—יהודים התענגו בבתי תקרותה, בבתי חבורה, ובמיליהם.

שמונת בתי הכנסיות אשר בעירנו לא יכלו להכיל את החמון העם הגדול אשר בא ביום הזה לדרוש את ה׳, אנשים בחורים, צעירים, אשר לא ידענים במשך כל השנה אם מפי יהודה יצאו.—הנה היום צצים כעשב הארץ, איש איש ומליתו בידו, רץ אל בית הכנסת כדי להשיג מקום לשבת, ורבים מהם עמדו מחוסר מקום להעמיד כסאות, וימלאו את האולם החיצוני המסדרון, וגם החצר.

בן ציון טראנאן.

קדיר, י״א תשרי.

בליל יוה״כ מרה בלבול ומהומה קצרה בבית הכנסת הגדול פה ברחוב „אסמעליה״. באמצע תפלה ערבית נפסק האור החשמלי ויהי חשך. הרגר הזה גרם בלבול ומהומה גדולה בין המון המתפללים ובעזרת הנשים, ויומרו רבים להשיג את הדרך ולצאת מבוהכ״נ. אחדים נפלו ונרמסו, אך לא היה כל אסון, ובינתים בא איש מהחברה והשמליה אשר היה בין המתפללים ועד מהרה נתקן ויישב להאיר כבראשונה, כל זה האריך עשרה רקים, והמון העם גמר את תפילתו. העתונים המקומים ספרו הגזמות רבות בהמקרה הזה, כי מתו אחדים ונפצעו רבים בעת המהומה.

ס״ש.

ברוסיה.

העתונים הרוסים לא הרלו לדבר על דבר השערוריות באודיסה, כל העתונים הפרוגרסיביים עד ה„סלובה״ בכלל הקרישו מאמרים רבים למאורעות האלו וכמעט הכל מתנבאים בסגנון אחד: האדמיניסטרציה האודיסית גדלה ופתחה את התנועה החוליגאנית ומוכנה עליה, עד כי סוף סוף התפרצה ברעם ורעש והתפוש את כל השלטון בידה. עכשיו אם גם תרצה האדמיניסטרציה לעצור בעד הפוגרומים לא תוכל, כי חזקה „אגודת העם הרוסי״ ממנה.

— ברוב פאר והדר הוחג ביום השבת העבר חג חנוכת בית הכנסת אשר לקהלת היהודים במוסקבה. שקריב לפתיחתו לפני חמש עשרה שנה נסגר ע״י האדמיניסטראציה. ביה״כ הזה שפשטות מראהו מבחוץ מגיעה עד לעניות, מרעיש את העין בקסם יפיו הפנימי. אל תוכנת הבית התאספו כל גדולי נכבדי עדת היהודים במוסקו. דלתות ביה״כ גם אחו ע״ז הרב מאזה כמפתח של כסף, שנתן על ידו ל. ס. פוליאקוב. אחרי פתיחת הדלתות שר החון עם מקהלת משרדיו מערבת שירים ותפלות, אשר חיברו לכבוד היום. הישר המומן הלאומי. אח״כ נשא הרב מאזה נאום מצוין מענין המאירע. אחרי הפלת „חנותן תשועה״ הודלק נר התמיד ובזה כלתה החגיגה.

— במשפט הפוגרום האונישקאני, מחוז אירגוב, יצאו זכאים אחד עשר מששת עשר הראשונים. אחד נענש לשבת שנה אחת בגדור האסירים, וארבעה—לישיבה בבית-האסורים לשמונה-ירחים.

— אל האוניברסיטה המוסקבואית נתקבלו 43 יהודים על פי הגזרה של שלשה למאה.

— שלטון בית-הספר למסחר שע״ש הקיסר ניקולאי הראשון באודיסה קבל עקורה מלגרפית מאת המיניסטריון למסחר ולחרשת המעשה, כי יפסקו לגמרי לקבל אליו בשנה זו תלמידים יהודים.

— לודז׳. נשרפו חפצריקית למטשה צמר של דיובראניצקי, מרידמאן וליטיר, ואנקים עולים לסכום של [illegible] רובל.

— ויליסאוויים נר אר. ביציאתו מבית הכנסת נהרג ע״י שתי ידיות העשיר המקומי באיסקי. שנמנע לתת כסף לפשעים.

— שר העיר הפטרבורגי דראמשיבסקי הפיל ענש על עורך ה„ריסוי״ בסכום של חמש מאות ריבלים על אשר הדפיס בגליון מיום כ״ד אוגוסט מאמר ראשי על דבר הפוגרום באודיסה, אם לא יכנים את הקנס עליו לאחמר במשך ירח ימים.

— רינה.לאפשטיין. שנידון למיתה על ידי תליה, החליפו את ענש המות בעבודת פרך לעשרים שנה.

— המספר הכללי של התלמידים היהודים, שהגישו בקשות קבלה אל האוניברסיטה בפטרבורג שיש להם הזכות על פי מדרגת השכלתם להכנס בתור סטודנטים מן המנין, הוא 3838. עפ״י הגזרה הפרוצנטית הקבועה אפשר יהיה לקבל בסיה רק שמונים איש. (המון)

תלגרמים אחרונים.

כ״ט ספטמברי, כ״א תשרי.

פריז קרו י״ב מקרי דבר בעיר והרן וסחו ארבעה.

ניו יורק. נתנגשה רכבת מהירה של מסלת ברזל במדינת אוהיו עם רכבת של סחורה ונהרגו חמשה עשר איש ושמונים נפצעו.

ל ספטמברי, כ״א תשרי.

והרן. נמצא אנשים חיילים במחלת הדבר בספינה באה מהרוג.

פריז. השתתפו תשעה עשר כדורים אויריים פשוטה באויר במרחק גדול. אנה של צידים משא מהם כדור אחד קרוב לטופולק, חמשה עשר ידו בצרפת, מהשאר אין חדשות והבל חשבים אולי קרם אסון.

א׳ ספטמברי, כ״ג תשרי.

פריז. כל כדורי האויר נצלו. ספינה גרמנית הלכת